

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
IV/1856-4/2018	
Érkezett:	2019 MÁRC 07. Szemelvény
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	li

Alulírott [REDACTED] alatti
IV/1856-3/2018.sz. felhívásában foglaltaknak eleget téve,
alábbiak szerint

PONTOSÍTVÁ

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az **Abtv. 43. § (1) bekezdése** alapján állapítsa meg a Győri Járásbíróság P.23.122/2016/93. számú, illetve a Győri Törvényszék ezt kis pontosítással helyben hagyó 2.Pf.20.314/2018/16. számú jogerős ítéletének alaptörvény-ellenességét, és a jogerős ítéletet semmisítse meg, mivel az sérti az Alaptörvény **XXIV. cikk (1) bekezdésében** foglalt tisztességes eljáráshoz, konkrétan a velem szemben hozott contra legem döntés kellő mértékű és tartalmú indoklásához fűződő alapjogomat, valamint az **R) cikk (2) bekezdésében** foglaltakat, továbbá a **XV. Cikk (1), (2) és (3) bekezdésében** foglalt törvény előtti egyenlőséghez, a diszkrimináció tilalmához, illetve a nemi egyenlőséghez (a férfiak egyenjogúságához) való alap jogaimat, a későbbi részletes kifejtés szerint.

AZ INDÍTVÁNYOZÓI JOGOSULTSÁG

Az alkotmányjogi panasz az **Abtv. 27. §-án** alapul, amely szerint az **Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja** alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés a panaszos Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az ügyben további jogorvoslati lehetőség nem biztosított a panaszos számára. A polgári perrendtartás szerint az ítélezés két szintű: a másodfokon hozott ítélet jogerős, azzal szemben további rendes jogorvoslatnak nincs helye.

A jogerős ítélet érdemére nyilvánvalóan kihatott a panaszban kifejtett alaptörvény-ellenesség.

Álláspontom szerint a jogerős ítélet meghozatalára a tisztességes és kontradiktórius eljárás garanciális elemeinek, azon belül az indoklási kötelezettségre irányadó alkotmányos szempontok, a megkülönböztetés tilalmának, a nők és férfiak családon belüli egyenjogúságának, illetve törvény előtti egyenlőségének figyelmen kívül hagyásával került sor.

Következésképpen a Jogerős Ítélet megsemmisítését kérem.

A TÉNYÁLLÁS, A HÁTTÉR, AZ ELŐZMÉNYEK

Volt élettársam, [REDACTED] 2016.09.20.-án számomra bejelentés nélkül, ismeretlen helyre távozott közös gyermekünkkel, [REDACTED] 2016.09.22.-én valótlanra épülő keresetet (2015-ös megállapodásunk egyértelműen bizonyítja) indított ellenem a **Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróságon, 9.P.XXIII.22.382.2016 számon**. Mivel én jelenleg is Győrben lakom, így illetékességi vita kezdődött, melynek során a **fővárosi bíróság megállapította, hogy jogellenesen tartja magánál gyermekünk**, hivatkozva a 2015.-ös megállapodásunkra, melynek szinte valamennyi pontját megszegte. Kisfiamat több mint 2 hónapig rejtegette előlem, nem engedett közös programokat szervezi, álláspontom szerint [REDACTED] személyes szabadság jogait is korlátozta, mivel az őrzött udvarból nem hozhattam ki. Ez idő alatt 4 titkos helyen laktak, [REDACTED] 3 titkolt óvodába járt. Kapcsolattartásunkat önkényes szabta meg, kisfiamat hazugságra kényszerítette, többek között valós tartózkodási helyét illetően, tettelegességtől sem visszariadó autoriter nevelési stílust alkalmaztak az új élettárssal együtt, ([REDACTED] Pestre idomítás), melynek **eredményeként fiam lelkileg súlyosan traumatizálódott**. Jelen állításaim direkt, és indirekt módon a II. fokú eljárásban maga az édesanya is alátámasztotta. (Pl. budai lakhely, soroksári óvoda.)

2016.11.25.-én a fiam érdekében, hogy megállítsam házról házra, óvodáról óvodára hurcolását, lelki állapotának romlását, kénytelen voltam egy kizsárolt közjegyző előtti megállapodást aláírni az anyával, ami lényegében egy alap bírói ítéletnek megfelelően korlátozta a fiammal való kapcsolattartást. (2 hetente hétféle, 2 délután és nagyjából a szünetek fele.) Hogy megállapítsuk kisfiam valós tartózkodási helyét, magánnyomozót is kellett fogadni.

Ez idő alatt a **fővárosi bíróságtól semmiféle iratot nem kaptam**, még a keresetlevelet sem, és a végzést sem arról, (indoklásban) hogy jogellenesen tartja magánál [REDACTED]. Ezeket a Győri Járásbíróság küldte csak meg, decemberben. A közjegyzői megállapodás kizsárolásával elérte, hogy [REDACTED] „jogszerűen” legyen nála. **Amennyiben időben értesülök a fővárosi bíróság októberi végzéséről, biztosan nem írok alá vele ilyen iratot**, hiszen ideiglenes intézkedés alapját képezhette volna, mint jogvitára okot adó állapot.

Kisfiam ki lett tépve valódi életteréből, szerető családtagjai köréből, és a pesti megpróbáltatások nagyon megviselték. **Mindkét fél többször kért ideiglenes intézkedést a bíróságoktól, erre azonban több mint egy évig várni kellett, se elutasítás, se intézkedés nem történt.**

2017. márciusában, hogy megállapítsam mennyire sérült gyermekem, és hogy hogyan tudnék segíteni rajta, felkerestem vele Dr. [REDACTED] gyermek pszichológust.

A bíróság ██████████ igazságügyi szakértőt rendelte ki a peres felek, kisfiam, szüleim, és az édesanya új élettársa vizsgálata tekintetében. ██████████ ██████████ ██████████ **nem tudta megvizsgálni, objektív tesztek nem végzett vele**, mivel nem működött együtt, és az anyával, illetve kifejezetten annak új élettársával szemben ellenségesen viselkedett. Mögém bújva kiabálta, hogy utálja őt, mert megütötte. ██████████ a tudtom nélkül egy másik időpontban **visszahívta fiamat az édesanyjával, de tesztek akkor sem végzett vele**. Kizárólag megfigyelésből, és viselkedéselemzésből, (ami szakmai nonszensz) az alábbi véleményt nyilvánítja: „a perbeli gyermeket édesapja, és édesapja szülei nagyban valószínűsíthetően direkt és indirekt módon befolyásolják, ezt a gyermek viselkedése támasztja alá...”. Véleménye több bizonyítható valótlanyságot és ellentmondást is tartalmaz, ami a bíróság szerint csak elírás lehet. (Azonban a végkifejlet tekintetében összefüggő rendszert alkot.)

██████████ ██████████ a véleményével kapcsolatban feltett kérdéseimet nem válaszolta meg, véleményét nem egészítette ki. A 2017. szeptember 29.-én tartott **tárgyaláson eljáró bíró a II. sz. végzésben felszólította ██████████ hogy a gyermek vizsgálatát harmadjára is kísérelje meg, véleményét egészítse ki. ██████████ azonban ez nem tette meg, sőt a bíróság számára is elérhetlenné vált, eltűnt.**

██████████ 2017.09.28.-án bírósági meghallgatásán a szakértő tanúként jelenlévő ██████████ ██████████ szemben csak 12 éves szakmai tapasztalatával védekezett. Előadta, hogy „A gyermek a vizsgálaton valóban elmondta, hogy a ██████████ ██████████ azóta is bántalmazza őt, pontosabban azt mondta, hogy utálok a Krisztiánt, mert megütött, de én ezt nem tartottam szükségesnek rögzíteni, mert befolyásolásnak tartottam.”

Ezután: „mint ahogy azt sem tartottam szükségesnek rögzíteni, hogy az apa elmondta nekem, hogy mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a gyermeket visszaszerezze, merthogy a felperes elhagyta őt, és hogy minden eszközt megragad ahhoz, hogy a gyermekét visszakapja.”

Ekkor jeleztem eljáró bírónak, hogy ez valótlan, amit bizonyítani is tudok. Nem érdekelte. Ezek után ██████████ feljelentettem az ügyészségen hamis tanúskodás miatt. Az ügyész kikérte a peranyagot, de a nyomozást lezárta, mivel ennek a bűncselekménynek én, mint természetes személy nem lehetek a sértettje, hanem az igazságszolgáltatás. Eljáró bírónak a bűncselekmény a tudomására jutott, azonban nem jelentette fel a szakértőt.

A bíróság ezek után kirendelte ██████████ ██████████ **felnőtt szakvégzettségű (!), szakértőt kizárólag a gyermek vizsgálatára**. Ott én nem lehettem jelen, mert kb. egy hónappal előtte a bíróság ██████████ véleménye alapján (ami akkor már kb. 3 hónapja ismeretes volt), és az édesanya meséje alapján (**meg az édesanya keresetmódosítása után, amit épp eljáró bíróval beszélt meg, hogy tudjon neki kedvező ideiglenes intézkedést hozni**) a szülői felügyeleti jogokkal az édesanyát ruházta fel ideiglenes intézkedésben, ezzel jelentős perbeli esélyegyenlőtlenységet létrehozva. Kisfiammal való kapcsolattartásom drasztikusan

redukálódott kétheti szombat-vasárnapra. (Se karácsony, se szünet, se semmi!). **Nem értem miért volt erre pont akkor és ilyen tartalommal szükség.** [REDACTED] véleményében az édesanya viszont jelen van, „beszél”, és igen súlyos dolgokat állít, annak ellenére, hogy [REDACTED] csak a gyermek vizsgálatára lett felkérve. A [REDACTED] vélemény minden bekezdése tendenciózusan engem szapul, gyakorlatilag [REDACTED] véleményének megerősítése.

Előadtam, hogy mind [REDACTED] mind [REDACTED] kizárólag felnőtt szakvizsgálással rendelkeznek, gyermek vizsgálatában nem kompetensek.

Az első fokú eljárásban indítványoztam a kirendelt szakértők, és azok véleményének kizárását. Csatoltam a SOTE és az ÁNTSZ nyilatkozatát, miszerint a szakértők csak a végzettségüknek megfelelő szakterületen jogosultak tevékenységet végezni, azaz felnőtt szakvizsgálással nem járhatnak el gyermek ügyében, és fordítva.

Továbbá csatoltam az Alapvető Jogok Biztosa álláspontját, mely szerint ezek a szakvélemények nem lettek volna bizonyítékként felhasználhatók. (Igaz fordított eset, gyermek végzettségű szakértő vizsgált felnőttet, de nyilván ergo ennek analógiájára ez fordítva is igaz.)

Csatoltam az Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Felügyeleti Főosztály tájékoztatását is, miszerint ha egy szakértő csak felnőtt képzéssel rendelkezik, úgy igazságügyi szakértői szakvéleményt is kizárólag e területen adhat.

Csatoltam a két kirendelt pszichológus szakértő Állami Egészségügyi Ellátó Központ adatbázisában megtekinthető adatlapját, mi szerint csak felnőtt szakvizsgálással rendelkeznek, azaz, szakismereteik csak erre korlátozódnak.

Egyik szakértő sem rendelkezett kellő kompetenciával gyermek vizsgálatához, tekintve hogy a <https://kereso.enkk.hu/> közhiteles adatbázis nyilvántartása szerint nem rendelkezik gyermek szakpszichológiai szakvizsgálással.

A 9/2006. (II. 27.) IM rendelet ugyan vagylagos feltételt támaszt a klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia szakterületre való bejegyzésről, valamint az ahhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről, azonban **a szakterület, és a kompetencia két külön dolog**, ami nem keverendő össze. (Tudomásom szerint [REDACTED] nem is vállal praxisában gyermeket, mert nincs meg hozzá a kellő szakvizsgálója.) Igazságügyi pszichológus szakértői engedélyből csak „klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia” szakterület van, ami összemosza a két külön képzéssel megszerezhető szaktudást, szakvizsgát. Ez azonban nem jelenti azt, hogy gyermek esetében kompetens, és rendelkezik a megfelelő szakismerettel is. Nem keverhető össze a szakterület, ahol dolgozhat, és a szakvégzettség, mely utóbbi megmutatja, hogy a szakterület mely részén kompetens a szakértői vizsgálatra. Ezt egy szakértőnek tudnia kell. **A pszichológiában külön szakterület a felnőtt és gyermek szakpszichológia!**

A 2005. évi. XLVII. tv. 13§ (4) bekezdés kimondja (2016. évi XXIX.Tv. 45.§ is hasonlóan):

A szakértő köteles a tudomására jutásától számított öt napon belül - szakértői intézmény, társaság vagy szervezet kirendelése esetén tíz napon belül, annak vezetője útján - közölni a kirendelő hatósággal, ha

- a) a személyére nézve törvényben meghatározott kizáró ok áll fenn,
- b) a feltett kérdések megválaszolása egészben vagy részben nem tartozik azon szakismeretei körébe, amelyekben a szakértő a rá irányadó szabályok szerint jogosult eljárni,**
- c) a szakértői tevékenységének ellátásában fontos ok akadályozza, így különösen, ha tevékenysége ellátásának vagy a részvizsgálatok elvégzésének feltételei nincsenek meg, vagy más kirendelő hatóság felkérésének kell eleget tennie,
- d) a vizsgálat elvégzéséhez más szakértő igénybevétele is szükséges,**
- e) feladatát a hatóság által megadott határidőre nem képes teljesíteni,
- f) a feltett kérdésben külön jogszabályban meghatározott szervezet jogosult szakvéleményt adni.

A pszichológusok a kirendelő bírósággal elmulasztották közölni, és a bíróság sem vizsgálta, hogy nem rendelkeznek megfelelő végzettséggel, (nem vállalhatták volna el a szakvélemény elkészítését) továbbá más, kompetens szakértőt sem vontak be a vizsgálatba. A szakismeretet szakképesítésről szóló végzettséggel igazolják, ez lehet felnőtt, vagy gyermek. Külön-külön szakismeret és szakképesítést igénylő részsakterület. Klinikai felnőtt és gyermek szakpszichológia szakterületbe tartozik mindkettő, de attól még, hogy ebbe a halmazba tartozik, két külön képzés és két külön szakképesítés. Ha egy szakértőnek klinikai felnőtt és gyermek szakpszichológiai vizsgálatot kell elvégeznie (31/2008.IRM R. 20.§), akkor ez azt jelenti, hogy felnőttet is és gyereket is, ergo e komplex vizsgálatot úgy lehetséges elvégezni, ha mindkét (felnőtt és gyermek) végzettséggel rendelkezik, vagy amelyikkel nem, arra szakképesítéssel/szakismerettel rendelkező szakértőt von be. Mivel esetemben gyermek vizsgálatára lett felkérés (született 2011.12.07) gyermekpszichológusi szakvégzettséggel rendelkező szakértőt kellett volna kijelölni, vagy ilyet kellett volna bevonni.

A kompetencia rendelet szó szerinti értelmezése szerint a szakértő a szakterületén adhat szakvéleményt. Ez azonban csak szakvéleményadásra vonatkozik, vizsgálatra nem! Márpedig vizsgálat nélkül nem tud szakvéleményt adni sem. Ezért azt teheti meg legfeljebb, hogy a vizsgálatot elvégezteti egy megfelelő szakképesítéssel rendelkező szakértővel, majd annak a vizsgálati eredményei alapján ő készíti el a szakvéleményt.

Ahhoz, hogy a klinikai felnőtt és gyermek szakpszichológia szakterületre a jogosultságot megszerezze, ugyan elegendő az egyik szakirány, azaz elegendő, hogy az egyik

szakképesítéssel rendelkezzen, de ez nem jelenti azt, hogy a másik részterületen jogosult volna egészségügyi tevékenység végzésére. Nem véletlenül, két külön szakképzés a felnőtt és gyermek. Csak a szakképesítése szerint végezhet eü. tevékenységet, mert az Állami Egészségügyi Ellátó Központ csak arra ad neki engedélyt. 210/2005.Korm.Rend., 124/2016.Korm.Rend. 1.sz. melléklet.

1. A szakértői névjegyzékbe való felvétel, illetve a szakterület kiterjesztése iránti kérelemnek természetes személy esetén tartalmaznia kell:

1.1.8. szakmai működésének főbb adatait (a szakágazatok és munkakörök részletes megjelölése a munkáltató megnevezésével és az időtartamnak naptár szerinti feltüntetésével; az egészségügyi területen bejegyezhető szakterületek esetében az egészségügyi szakképesítést szerzett személyek alap- és működési nyilvántartásának adatait, így különösen az alap- és működési nyilvántartási számot, valamint az aktuális, vagy annak hiányában a legutóbbi működési nyilvántartási ciklus időtartamának naptár szerinti feltüntetését).

Tehát, ha egészségügyi területen jegyezhető be a szakterület, akkor egészségügyi szakképesítés kell hozzá, tehát egészségügyi tevékenység és az enkk.hu közhiteles, publikus adatbázisa szerint, végezheti csak a szakképeztségének megfelelő területen (és nem szakterületen!) a vizsgálatot (egészségügyi tevékenységet).

A szakértői névjegyzékben, egy adott szakterületen való szereplés, nem jelenti azt, hogy az adott szakterületen belül minden egyes szakismeret, szakmai végzettség, szakirányú szakképesítésre engedélye volna. Az adott 31/2008.(XII.31.) IRM rendelet 20.§(1) bek. szerinti vizsgálatot ugyan elvégezheti, de kizárólag társszakértő vagy szak konzulens bevonásával, ellenkező esetben, engedély nélkül végez úgy eü. tevékenységet, hogy annak az Orvos Kamara Etikai Bizottsága általi felelősségre vonás – nem egy esetben megtörtént a közelmúltban is, más szakértő esetében – lesz az eredménye, szélsőséges esetben az Eü.tv. 113/A. §. (1) bekezdése alkalmazásával. A szakértő köteles az eljárás tárgyát képező területnek megfelelő igazságügyi szakértőt, vagy szakközreműködőt szakvéleménye elkészítésébe bevonni, annak véleményét mellékelni, ha az adott szakterületen belül a többirányú szakismerettel nem rendelkezik – esetünkben nem gyermek, hanem csak felnőtt szakos.

Hivatkozom továbbá Kúriai álláspontra, bírósági határozatokra:

„A BH 2016. 126. számú eseti döntésben rögzítette, hogy egy szakértői szakvélemény csak azon a szakterületen értékelhető, amelyben kompetenciával rendelkezik. Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló, akkor hatályos 2005. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Isztv.) 5. § (1a) bekezdése értelmében a szakértői névjegyzék közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A Kúria rögzítette azt is, hogy „az Isztv. 13. § (4) bekezdés b) pontja szerint a szakértő köteles a tudomására jutástól számított 5 napon belül közölni a kirendelő hatósággal, hogy a feltett kérdések egészben vagy részben nem tartoznak azon szakismeretei körébe, amelyekben a szakértő a rá irányadó szabályok szerint jogosult eljárni.”

„A Legfelsőbb Bíróság Pfv. XI. 21.908/2005. számú ügyben hozott ítéletében - BH2006. 161. számú jogeset - is megtestesülő egységes bírói gyakorlat szerint az érdemi döntésre kiható eljárási szabályt sért a bíróság, ha többirányú speciális szakismeretet igénylő jelentős tény megállapításához vagy megítéléséhez olyan szakértőt vesz igénybe, aki képesítésénél fogva csak az egyik szakterületen rendelkezik megfelelő szakismerettel.

Így a szakvélemények nem vehető figyelembe.

Véleményük mindezek ellenére is ítélet alapját képezhette.

Sérelmezem, hogy a bíróság lényegében kizárólag a szakértői véleményekre alapozta ítéletét, melynek eljáró bíró már az első tárgyaláson hangot is adott.

(itt a szakértők fognak dönteni)

Sérelmezem, hogy az édesanya bizonyítatlan állításait feltétel nélkül elfogadta a bíróság, (még a jövedelmére vonatkozóan is!) míg, az általam becsatolt bizonyítékokat, gyermekveszélyeztető magatartásukat, továbbá a gyermek szavait rendre figyelmen kívül hagyta. Az édesanyának egyetlen állítását sem kellett bizonyítania, kifejezett kérésem ellenére sem. Eljáró bíró a pert minél előbb le akarta zárni. **Álláspontom szerint ez jóval túlmutat a bírói szabadság, mérlegelés lehetőségein.** Több beadványom is kifejtette, hogy az édesanya új élettársa [REDACTED] szerint szorongásos intelligencia problémákkal küzd, felelősség tudatán javítani kell, büntetett előéletű) károsan hat kisfiam személyiség fejlődésére. (Kisfiam elmondta, hogy bántalmazza őt, radiátorokat lop a méh telepről, engem többek között fasszopónak hívnak, stb.) **Kisfiam minden szakértő előtt elmondta, hogy bántalmazzák őt, mind az édesanyja, mind az új élettársa, sőt az édesanya [REDACTED] explorációja során maga mondja, hogy a fenekére üt. Mindezt annak ellenére figyelmen kívül hagyták, hogy Magyarországon gyermek bántalmazás terén zéró tolerancia van!**

Sérelmezem, hogy a pert tárgyi tévedések, irat és valóság ellenes kijelentések sorozata kísérte végig, mind az én hátrányomra, nem biztosítva az esélyegyenlőséget. Kiemelnék egyet, ami az én olvasatomban már a valótlanság kategóriába tartozik:

II. fok 2.Pkf.50.006/2018/4 4. oldal utolsó bekezdés: „... szakértelemmel bíró tanúként nyilatkozó [REDACTED] [REDACTED] is erőteljes befolyásolást rögzít hangsúlyosan az apa részéről...” [REDACTED] [REDACTED] nem állapított meg apai befolyásolást, főleg nem hangsúlyosan az apa részéről. Nincs ilyen a véleményében, és a periratok között sem található ilyen megállapítás a részéről. (52. számú ideiglenes intézkedés fellebbezésére.)

A többi, és egyéb eljárási kifogásom az első fokú ítélet elleni fellebbezésemben megtalálható, melyet mellékelek is. **Az eljárás visszásságait érezvén eljáró bíró ellen panaszt tettem a bíróság elnökénél, melyet szintén mellékelek.**

Álláspontom szerint az eljárás nem volt kontradiktórus, és nem felelt meg a fegyveregyenlőség elvének sem. Az EJEB a Szwabowicz kontra Svédország, illetve a Ruiz-Mateos kontra Spanyolország ügyekben egyaránt kifejtette, hogy nem tekinthető

tisztességesnek az az eljárás, amelyben nem érvényesül a kontradiktórus eljárás elve, illetve sérül a fegyverek egyenlősége.

Az eljárásban részt vevő feleknek joguk van arra, hogy az általuk az ügyük szempontjából relevánsnak tartott észrevételeiket előadják. **Ez a jog csak abban az esetben tekinthető hatékonynak, ha az észrevételeket valóban „tárgyalják”, vagyis a perbíróság azokat megfelelően megfontolja. Másképpen fogalmazva: a „bíróság” köteles megfelelően megvizsgálni a felek által előterjesztett beadványokat, érveket és bizonyítékokat.**

Szükséges, hogy a kontradiktórus eljáráshoz való jog gyakorlására kielégítő feltételek mellett kerülhessen sor: az eljárásban félként részt vevő számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megismerje a bíróság előtt fekvő bizonyítékokat, és a megfelelő formában, valamint a megfelelő időn belül észrevételeket tehessen azok léte, tartalma és valóságát tekintetében.

A fegyveregyenlőség maga után vonja, hogy mindegyik félnek elfogadható lehetőséget kell biztosítani ügye előadására – beleértve a bizonyítékait is –, olyan feltételek mellett, amelyek nem hozzák őt érdemben hátrányosabb helyzetbe a másik félhez képest. A fegyverek egyenlőségének egyik feltétele a felek mindegyikének személyes jelenléte az eljárási cselekmények sorában, illetve egyes eljárási szereplők (például szakértők) megtartása semleges pozícióban. Továbbá az eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése.

A TISZTESSÉGES ELJÁRÁS ÉS A MEGFELELŐ INDOKLÁS ALKOTMÁNYOS KÖVETELMÉNYE

Az Alkotmánybíróság a IV/333/2016.sz. határozatában azzal semmisített meg egy jogerős ítéletet, hogy az **indokolási kötelezettség** nem egyfajta „nyűg”, hanem **a tisztességes eljárás egyik legfontosabb garanciális eleme**. Ha egy a legkevésbé sem nyilvánvaló, contra legem jelleget mutató, elvi bírósági határozatokkal ellentétes ítélet nincs megfelelően megindokolva – *nem derül ki belőle, hogy a bíróság milyen megfontolásból ment szembe a hatályos joggal, illetve a következetes bírói gyakorlattal, vagy éppen az egyenes logikával* –, akkor **ez önmagában is a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog alkotmányos szintű sérelmének minősül!** A határozat szerint:

[26] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek

között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon (lásd 7/2013. (III. 1.) AB határozat Indokolás [34]).

A jelen ügyben (is) megállapítható, hogy nem teljesítette a törvényszék az indokolási kötelezettségét akkor, amikor az ügy egyik leglényegesebb részéről, az adott tényállásra nyilvánvalóan vonatkozó elvi határozatokban, illetve Kúria irányelvekben foglaltak nem alkalmazásának okairól nem adott számot határozatában. Másrészt ennek kapcsán az is megállapítható, hogy a törvényszék önkényesen járt el akkor, amikor erre a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normát – *a Kúria elvi bírósági határozatában foglaltakat* - az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése ellenére nem alkalmazta.

Változatlanul fenntartom egyebekben azt az álláspontomat is, hogy a bizonyítási szabályok is mindenkire egyaránt kötelezők az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése alapján.

Kelt Győr 2018.12.12

